

Csízó

[Látó, 2011. január]

Január

ráncosodó bőr, semmi más nem maradt
Verlaine kagylóiból. Takard el, ne csak az arcodat

Február

tíz leprással csókolózom meztelen
újak jönnek, körénk gyűlnek nesztelen

Március

jő már a tavasz, kezében kórházi lelet
valami idegbeteg deus ex machina lehet

Április

mi leszünk a katonák, te kuruc, én labanc
kell még egy bíró, s a lánya, egy ribanc

Május

a napfogyatkozáson átvillant egy meghasadt atom
kormos üvegen keresztül kérdem, miért nem tudhatom

Június

a konyhában az árnyék a lábosba száradt
koszos edényhalom. Megvárom a százat

Július

Olümpiaszom, drága, már máshol van
itt meg aszfaltszagú nyár a városban

Augusztus

finom vászonruhát verejték a bőrre tapaszt
szél, ami fellibbentse – csak áhított malaszt

Szeptember

nem kísért semmi semmilyen méreggel
csak kávé, egy cigi, a verandán reggel

Október

lehet mégis fáj, csak elrekesztem
nem is fáj, csak keservek a kereszten

November

lefekszem melléd, felhúzott térdel
aludni szeretnék, a tévét zárd el

December

ösvényen matatón állatok járnak
ímhó a katatón bája a tájnak

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Fischer Botond

Látó Szépirodalmi Folyóirat